

Salih Gülen

Doğum Tarihi:
70 yaşında

Vefat Tarihi:
19 Mart 2019

Vefat Nedeni:
Gaybubet - hastalık

Mesleği:
Esnaf

YA Zİ Kemal Gülen Yeğeni

Salih amcam Korucuk köyünde doğdu. Çocukluğu Korucuk ve Alvar'da geçti. Ayrıca rahmetli dedem (Ramiz Hoca) çalışmak veya imamlık görevi yapmak için gittiği farklı köylere arkadaş olarak oğlunu da götürdü. 1960'lı yıllarda ailecek Erzurum'a göçtüler.

Köyün zorluklarından kurtuldular ama şehrin cazibesine de kapılıp kaybolup gitmediler. Aile terbiyesinin çatısı altında çok genç yaşlarında kendini matbaacılık sektörüne adadı. Başta Erzurum ve İstanbul olmak üzere çok kıymetli ustaların yanında kendisini geliştirdi. Çıtrak olarak girdiği sektörde vefatına kadar hizmet verdi ve en iyi ustalar arasına girdi.

Öyle çok büyük ihalelerle, devleti haraca bağlayarak veya insanların ekstra lütuflarına bağlı olarak büyümedi, kendi bileğinin gücü, sanatı ve ticari zekasıyla kendi matbaasını açtı ve büyüdü.

Büyümekten maksat ömrünün sonunda ancak orta halli bir esnaf olabilmmişti. Benim güzel amcam hayatı boyunca evine, ailesine ve akrabalarına sahip çıkan mütevazı bir hayat sürerek Gülen ailesini en iyi temsil eden insanlardan biriydi.

1980 öncesinde Erzurum'daki Hizmet gönüllüleriyle beraber öğrenci evleri, yurtlar-yuvalar açtılar ve sonraki dönemlerde kolej ve hastane ile taçlandılar bu faaliyetlerini. Sadece Erzurum'la kalmadı bu hizmetleri. Doğu Anadolu'da gezmedikleri şehir ve ilçe, gitmedikleri köy-mezra kalmadı. Eğitim fırsatı bulamamış genç beyinleri tespit edip onlara burs vererek okulla ve üniversiteyle tanıştırdılar. Kendi bütçelerinin yetmediği yerde farklı yollarla halka başvurdular. Vakıf ve dernekler aracılığıyla Türkiye'nin aydınlık geleceğine yardım etmeye devam ettiler. Mesela Kurban dönemlerini hatırlıyorum, arkadaşlarıyla beraber kapı kapı dolaşır, öğrenci hizmetlerine gelir olsun diye et ve kurban derisi toplarlardı. Beni de çocuk yaşında deri toplamaya teşvik eden oydu. Ayrıca bölgenin kanaat önderle-

Naaşı gizlice şehrin bir kenarına defnedildi

riyle görüşüp onların medrese eğitimlerine, cami, aşevi gibi hizmetlerine de omuz verdiler. Daha o günlerden cemaatler arasında kardeşlik köprülerini inşa ettiler.

Hocaeğfendi'nin kardeşiydi ve diğer kardeşleri gibi o da bundan çok memnundu ve bu vafsa layık olmaya çalışırken çok fedakârlık yapmak zorundaydı. Bu fedakârlığı yapar ve hiç söylenmezdi. Hizmetin karar mekanizmasında değildi ama mehib bir duruşu vardı, ağır ve vakur haliyle dostlarının güvenini kazanmış ve özel bir saygıyı hakketmişti.

Salih amcamda celali tecelliler daha bas-kındı. Kaşları biraz düşük yüzünde genelde bir hüznün vardı. İlk görenler onu kızgın zannedenlerdi, ama o kızgınlığından daha ziyade milletin hali pür melali karşısında devamlı efkarlıydı. Arif bir insandı, duyguları çok engin ve anlayışlıydı. Hizmet kurumlarındaki ciddiyete çok önem verir, laubalilikten hiç hoşlanmazdı. Dobraydı. Sözüünü sakınmaz, bir hakikati anlatmak için bazen çok sert çıkışlar yaptığı da olurdu. İbadetlerinde çok titiz ve rahmetli Refia Hanım'dan kalan Kur'an okuma mirasına sahip çıkanlardandı.

Ömrünün son yirmi yılını kanser hastalığıyla mücadeleyle geçirdi. Kan kanseri ve lenf kanseri ile mücadele etti. Aylarca Ankara, Erzurum ve İstanbul'da hastane koridorlarında vakit geçirdi. Ailesiyle beraber bu zorlu günleri yaşarken evlerini terk ettiler. Ya hastane odalarında veya hastaneye yakın bir kiralık evde ömür tükettiler. 17-25 Aralık günlerinde gaybubet hayatına başladılar. O günlerde kanser tedavisi görüyordu. Evini ve matbaasını bastılar, çalışanlarını tutukladılar kendisi hakkında yakalama kararı çıkarttılar.

Aslında 1980 darbesi sonrasında tutuklanan 30 kişilik hizmet abilerinin arasında (M. A. Sengül hocam ve Mesih amcamla beraber) o da vardı. Tam bir ay gözaltında kaldılar, işkenceye maruz kaldılar, mürteci olarak yaftalandılar ama hizmetlerinden geri dönmediler.

Gaybubet günlerinde yeterince tedavi göremedi, doktor bulamadı, testlerini yaptıramadı, ilaçlarını alamadı ve göz göre göre ölüme sürüklendi. 2017 yılının soğuk bir Mart gecesinde evinden, işyerinden, akrabalarından, hatta ailesinden bile uzakta, kullara kapalı Allah'a açık, bilinmez bir evden ruhunun ufkuna yürüdü. Naaşını birkaç tanıdığı gizlice götürüp şehrin bir yerine defnettiler. Hocaeğfendi ertesi gün arkasında birkaç arkadaşıyla en son beş sene önce gördüğü kardeşi Salih Gülen'in (benim can amcamın) gayabi cenaze namazını kıldırırken gözyaşlarına boğuldu.

O bir dönem şehidiydi ve inşallah şehitlerle beraber haşrolacağına inanıyorum. Mekânı cennet olsun. Allah geride kalanlara sabır ve metanet versin.

